

Måske er drømme undertiden mere virkelige end den virkelighed vi drømmer om.

Socialt ansvar – en mulig fremtidsvision?

Fra separationsadfærd til enhedstanke

© Helen Eriksen, 2000, erhvervspsykolog, foredragsholder, forfatter, Grundlægger, stress- og trivselsekspert www.going-beyond.dk

Havde en drøm forleden nat. Måske én af de der, der afspejler regenerationen af bevidsthedens dagsrester iblandet noget fremtidsvision. Måske dagsrester af mangt en tanke omkring mennesket, udviklingen og bæredygtigheden i det hele.

Vi befandt os på en bænk i firmaets feng shui indrettede have. Vi havde taget plads i vandelementets område, for at sikre os flow. Altså så livsenergien kunne flyde hensigtsmæssigt, altet kunne komme til og egoet så vidt muligt holdt sig på stand by. Vi skulle nemlig forske i, hvad der var ved at opstå. I os selv, i hinanden, i teamet, i virksomheden. Så vi kunne tage bestik af helhedssituationen og så herudfra og intuitivt få et indtryk af, hvordan der blev taget selvansvar, team ansvar og socialt ansvar internt i virksomheden og eksternt i samfundet omkring os.

Socialt ansvars flow

Temaet var ikke som det mange steder er i vore tider: den årlige eller halvårslige udviklingssamtale. Her drejede det sig om socialt ansvars flow. I luften omkring det konkrete scenarie i feng shui haven var luften tyk af forklarende ord og begreber, der fik drømmen til at foregå på to niveauer samtidig. Det var bare med at hænge på, for at følge med. Og jeg som troede at jeg denne nat bare skulle sove lidt ud! Socialt ansvars flow i betydningen: når du tager ansvar for dig selv er du naturligt med til allerede med din handling at skabe forudsætningen for at socialt ansvar eksisterer som en større mulighed. Du har med andre ord med din egen selvansvarlighed og væren tro mod dig selv og din intuition været med til at indvæve nogle tråde, i det store/større sociale ansvarligheds klæde. Et klæde, der i virkeligheden er en bevidsthedsstruktur i det kollektive ubevidste. Og denne bevidsthedsstruktur vil så henad vejen manifestere sig fysisk som idéer, tanker impulser, manifestationer af social ansvarlighed i et større og synligt effektivt målestoks forhold.

Synkronicitet

Det fremgik af drømmen, at dette sociale ansvars flow foregik i overensstemmelse med flow principperne. Altså, når begge parter, eller flere, muligvis mange parter intuitivt og instinktivt fornemmer behovet. Så tager de forskellige parter uafhængigt af hinanden skridt i retning af begyndende manifestering, implementering af eksempelvis socialt ansvar på forskellige niveauer. Og det skulle så være her, at synkronicitet bliver en realitet. Synkronicitet, som psykologen Carl

Jung var én af de første til at definere og udtale sig omkring. Disse magiske møder og sammentræf, hvor man sværger til, at dette ikke kan være tilfældigt. Møder og oplevelser, der set i bakspejlet som regel viser sig at have en markant og stor indflydelse på resten af ens liv. Disse møder, som man instinktivt og ofte af uvisse årsager bare føler sig draget imod. Møder mellem mennesker, der virker uafvendelige og helt igennem naturlige, når de sker. Men bestemt ikke altid forventede. Og yderst sjældent, for ikke at sige nærmest aldrig, tilsigtede eller viljesbestemte. På samme principielle og organiske måde tackles og imødegås alle opkommende udfordringer. Dette princip gælder også for teams, virksomheder, og andre dele af samfundet. Det er en del af en ny navigations- og organiseringskultur

Intuitive helhedsscenerier

På bænken i feng shui haven holder vi kort hinanden i hænderne for at pejle os ind på hinandens psykosomatiske universer. På denne måde højnes kvaliteten og intensiteten af udvekslingen fra start og reducerer overflødig snakken sig ind til kernen til et absolut minimum. Kropskontakt på denne måde, som et bevidst og effektivt forbindelsesskabende og energioverførende medie.

Så begynder signalerne, der appellerer til hinandens syv intelligenser, at komme i flow, så begge parter gensidigt informeres og bevidst, konkret opdateres. Der vurderes ikke. Der fornemmes. Der bedømmes ikke, der sanses. Der dekretes ikke, der udveksles. Der ses ikke ind på, hvad der måtte være bedst for dig eller mig, men der opereres i helhedsbilleder og helhedsscenerier - mest optimalt, opbyggende og bæredygtigt for dig og mig og helheden, det team, den virksomhed, og det samfund vi er i. Og her kan kun vor intuitive sans give os et helhedsbillede. Viden kommer til kort i forhold til at skabe en helhedsfornemmelse på så relativ kort tid. Og længere tid viser sig også at være unødvendig, når der arbejdes på denne måde.

Enhedsadfærd

Vi rejser os op. Der er ikke blevet udvekslet mange ord. Ikke desto mindre ved vi hver især, hvor vi har os selv, hinanden og navigerer ud fra at være tro mod vores væsens indre kerne og bevidste om at være en del af en helhed, der ikke kun begrænser sig til at være enten den familie, vi måtte være en del af på det personlige plan, eller den arbejdsmæssige familie vi tilhører. Og herudfra navigerer vi. Bevidste om vores selvansvar som værende en fundamental forudsætning for det sociale ansvars helhedstilstand på både mikro- og makro niveau. Internt i virksomheden, som det opleves og skabes af den enkelte medarbejder og sammen, og eksternt for det omgivende samfund.

Ingen af os var i tvivl om det videre forløb. Begge syntes ét. Ét med sig selv. Og på en interessant måde ét med hinanden. Som om vi delte et bevidsthedsmæssigt fællesskab, som vi begge havde adgang til.

Så panorerede drømmens fokus op i et helikopterperspektiv, så det blev tydeligt, at det her var vi ikke ene om. Det var mange fælles om. I ånden. Det syntes at være et fællesanliggende. Et fælles, bevidst anliggende. Verden syntes større end den er nu. I ånden. Og i virkeligheden. Udvekslinger, beslutningstagen syntes at foregå på samme intuitive facon. Udfra en mere intuitiv form for intelligens, der netop syntes at muliggøre en innovativ og forandringsevillig og ikke mindst operativ organisering på alle niveauer. Så det var muligt ikke bare at tilpasse sig forandringerne, men at være forandringerne. Det lignede virkeligt, at alle opførte sig som om det sociale ansvar er os. Dig og mig.

Social ansvarlighed og alternative pengesystemer

Så vågnede jeg. Og i opvågnethed fik drømmens indhold mig spontant til at tænke på et møde jeg i maj havde med en mand ved navn Bernhard Lietaer. Professor i økonomi, forfatter og tidligere direktør for den belgiske centralbank. Vi mødtes i maj på en konference i Kansas City i USA. En ½ time efter vores første humorfyldte udveksling forærede han mig sine to bøger om alternative monetære systemer, der er udprægede, for mig at se højt intelligente måder at praktisere social ansvarlighed på, på alle niveauer. Han fortalte, at bøgerne var på tysk og endnu ikke oversat til engelsk. Og at han ved sin afrejse fra Belgien ikke kunne begribe hvorfor han følte, at han skulle medbringe et eksemplar af hver på tysk, når ingen sandsynligvis ville kunne forstå det alligevel. Men at han vidste det var til én af hans kommende samarbejdspartnere og legekammerater.

For Bernard Lietaer handler det udfra et socialt ansvarligheds perspektiv om at opbygge et sikkerhedsnet under den traditionelle økonomi. Et sikkerhedsnet i form af alternative pengesystemer, der er uafhængige af traditionel mammon valuta, som vi kender den i form af knitrende sedler. Og som ifølge Bernard Lietaer er en utraditionel men mulig måde eksempelvis at forsørge den stigende gruppe ældre med om eksempelvis 20 år, hvor den eksisterende pengeøkonomi ikke længere rækker.

Mellemmenneskelighed som operativ ressource

Systemet fungerer allerede visse steder i Japan: en drøm, der er gjort til virkelighed, og som japanerne, for hvem den fungerer, ikke ønsker at vågne op af!

Et eksempel. En japaner har en nabo, som er for dårligt gående til at selv at kunne handle ind. En hjælpsom nabo bruger et par timer på at udføre damens indkøb. Efter endt indsats ringer denne nabo til et firma og indsætter to timer på en elektronisk konto. En opsparing uden pengesedler! Denne japaner har en mor, der imidlertid bor i en anden del af Japan. Og hun har ikke lige kræfter til selv at slå sin

græsplæne. Men hun får foræret disse to timer af sin søn. Og med denne foræring "i hånden" ringer hun til samme firma, der sender en mand ud for at slå hendes græs. Denne mand opsparer ved denne indsats et par timer på sin egen konto etc.

Måske er der ikke så langt fra drøm til virkelighed, som vi med vore grundantagelser forestiller os.

Måske er social ansvarlighed et livsprincip, der her været her siden tidernes morgen, og vi er bare først lige begyndt at opdage det og blive betagede og fascinerede af dets væsen. Hvilket også kunne være ensbetydende med, at vi i virkeligheden er ret gode til det hver især og sammen. Det skal vi også bare lige til at finde ud af.

Måske er drømme undertiden mere virkelige, end den virkelighed vi drømmer om.

Bernard A. Lietaer: Das Geld der Zukunft
Bernard A. Lietaer: Mysterium Geld

Terra Global Foundation
Bernhard A. Lietaer, Chairman
e-mail: blietaer@earthlink.net